

דבר המערכת

איש ראש לבית אבותינו...

בפרשתינו: **שאו את ראש כל עדת בני ישראל וכו' ואתכם יהיו איש איש למטה, איש ראש לבית אבותיו הוא. ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור, וכך בהמשך בכל השבטים חוץ משבט לוי שלא ממנה ראש לשבט זו, ומיד אח"כ לקח משה ואהרן את שמות האלה כאשר צוה ה' את משה ויפקדם במדבר סיני, ואת שבט לוי לא פקד, ועד כאן לא רואים בכלל שהקב"ה הזהיר את משה ואהרן לבל יפקדו את שבט לוי, אלא אחר כל מנין בני ישראל ויהיו כל הפקודים וכו' והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם, ורק בפרשה אח"כ אחרי שכבר משה רבינו מיוזמתו לא פקד את מטה לוי, אז וידבר ה' אל משה לאמר את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל,**

וצריכים להבין הרי מקודם כשהקב"ה אומר לו לפקד את בני ישראל, ופקד אותם, לא רואים בכלל שהקב"ה אמר לו לא לפקד את בני לוי, ולמה לא פקד אותם, וגם את הלשון והלויים למטה אבותם לא התפקדו היה צריך לכתוב ובני לוי לא פקד וכדו'.

ואפשר לומר, דמכיון ששמה רבינו בעת שהקב"ה אמר לו לפקד את בני ישראל ומינה לכל שבט ושבט איש ראש לבית אבותיו, בבחינת מנהיג, ואת שבט לוי הקב"ה החסיר מן הרשימה, לא הזכיר מי הראש לבית שבט לוי, ואפילו שהקב"ה לא אמר לו אל תפקד את שבט לוי, אבל משה רבינו מיד הבין, ששבט בלי ראש גם השבט אינו נחשב, כשבאים לפקד את בני ישראל, שבאים לראות כמה הם מונים, אז קודם כל מי בראש, מי המנהיג מי הנשיא, בני ישראל ללא מנהיג ללא ראש לבית אבותיו, לכל שבט ושבט, לכל קהילה וקהילה צריכה להיות ראש, ומי שטוען שאינו זקוק לראש, למנהיג, הוא בעצמו גם אינו נחשב לכלום, כי הכוח של יהודי זה שהוא מלוכד בחבורה תחת המנהיג, אם זה המנהיג לקהילה בבחינת שבט, ולמעלה בהנהגה, המנהיג של כמה קהילות בבחינת מחנה כמו מחנה ראובן שהיה לו כמה שבטים וכך מחנה יששכר וכו', ואם זה המנהיג של עם ישראל בבחינת מטה רבני, אבל יהודי בלי מנהיג בלי קהילה שימנו בראשם מנהיג שינהיג אותם בדרך ה' ועל פי יסעו ועל פיו יחנו, גם הקהילה אינו קהילה, ואין לזה שלימות.

אז כאן כשהקב"ה אמר לו למנות את ישראל ואת הראש של שבט לוי החסיר, הבין לבד משה שכאן כשבאים למנות את ישראל, מכיון שהתורה לא מספרת לנו מי הראש לבית שבט לוי, סימן שהיא אינה יכולה להיות ממוספר, כי בעצם הראש והמנהיג צריך להיות זה הממונה

על המופקד של חברתו, ובתוך המופקד טמון הרבה ענינים, ובוודאי בענין הפשוט האחריות על המנהיג לדעת על כל אחד מהמנמים תחת חברתו על הנעשה עמו, בגשמיות וברוחניות, וכך מביא רבינו בספרו בני יששכר מאמר ב' דרוש ח' אות יח, שבאמת מספר הוא היפך הברכה, כי מספר הוא צמצום שהוא ממדת הגבורה, אבל כשהמפקד ע"פ משה שהוא בחי' הדעת, ובדעת נכללים ביחד חסדים וגבורות, ע"ז מתמתק הדין, וע"כ משמיעין על השקלים באדר שהוא חודש לידתו של משה עיי"ש, ולפי"ז יש לומר שגם עצם המנין צריך להיות ע"י ראש כל שבט שהוא בחי' משה שהוא מתלבש בכל ת"ח ומנהיג כמבואר שם בדרוש ד' וברגל ישרה בתחילת מערכת המ"ם עיי"ש, ובפרט שבט לוי שהם מבחינת הגבורה כמבואר באות ח"י הנ"ל ע"ש להמתיק הגבורות שבהם בלי מנהיג, עכ"ל ק.

ומכיון שראה משה שבט לוי אינה בכלל הצינוי של המצוה הזו, וגם מבלי שהקב"ה אמר לו את הענין ואת הטעם, רק אח"כ הסביר לו הקב"ה למה הוציא אותם, ולזה מובן הלשון והלויים למטה אבותם לא התפקדו, לא התפקדו כי הקב"ה לא מנה כאן מי זה מטה אבותם, כי לכל שבט כתוב מפורט מי הוא הראש לבית אבותם ולשבט לוי לא, אז הבין משה שאת שבט לוי לא צריכים לספור.

ובעצם הענין שלא ספרו את מטה לוי כי הם היו מיוחדים, ויש להם זכות עצמם לכל אחד ואחד, בבחינת ראש, אבל גם אלו שיש להם זכות עצמי או בגלל זכות אבות לא להיספר כמו כל עדת בני ישראל צריכים לדעת לשמור על הזכות שבידם ח"ו לא לקלקל, ועיין מה שכתוב רבינו בפרשתינו על הפסוק והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם וז"ל: י"ש לרמו שהתורה מלמדת לנו דעת בפסוק הזה לדורות כי נצחית היא, דהנה יש לפעמים בני דציקים ססבורים שהצדקות תחזור לאכסניא שלה, ואינם יגיעים לדרכי עבודתו ית"ש, וכסבורים כשאפילו לא יתייגעו להסיר מסך הסכלות לשיהיו דבקים בקונם, יבוא זה להם בירושה זכות אבותיהם. על זה הענינה התורה במקרא קודש הלוים והלויים למטה אבותם, ר"ל הרוצים שיבוא להם דביקות בירושה ממטה אבותם, (לוי"ם מלשון ויל"ו על"ך (במדבר יח ב), הפעם ילוה וכו' (בראשית כט לד)), לא התפקדו בתוכם, לא יזכר ולפי יפקד להם הדביקות הזה בתוכיותם ובפנימיותם רק דמיונות שוא ח"י, ובהו תבין ממנו חז"ל (גדרים פ"א ע"א) הזהרו בבני עניים שמהן תצא תורה, והבין: עכ"ל ק.

בברכת שבטא טבא
יום ג' במדבר באותו רבין גדולה
ידרכם פנים בניהוין בן חנה לאה

אגרא דכלה

וידבר וכו' במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה

השנית וכו' עיין באור החיים העיר בכתוב מפני מה בהמקום הקדים הכלל להפרט, ובהזמן הקדים הפרט להכלל, עיין שם דברי קדשו. ולי הקטן נראה גם כן דהנה סיני הוא קדושת שעה, ששם ניתנה תורה והיו מלמדין אותה אחר כך באהל מועד מפי משה. וידוע מענין כלל ופרט, אין בכלל אלא מה שבפרט (פסחים ו' ע"ב), וללמד בא כל מה שנאמר באהל מועד מפי משה הוא אשר נאמר בסיני, מה שאין כן בהזמן הקדים הפרט להכלל, נעשה כלל מוסיף על הפרט, שבהמשך הזמן רחבה התורה ונסבה למעלה עוד כל ימי עולם דור דור ודורשי מוציאים נחלי דבש וחמאה כל אחד לפי חלקו, הגם שהכל נאמר בסיני, עם כל זה התורה מסתרת בלבושים, עד עת בא פקודת הנשמה אשר לחלקה ניתנה הדרש והרמז ההוא הספון בתורה, אז יתגלה יפה לעין כל, ועיין מ"ש בפרשת תשא ותבין:

[בספר אגרא דכלה פרשת בלק ד"ה בין והתבונן] וז"ל: והנה מה שהאדם מחדש בכל יום חידושי תורה ושכליות בעבודה הוא העיקר להעלות ניצוצין כי הוא דמיון "מ"ה" החדש" אשר הוא התיקון כנודע, וזה נ"ל פירוש הפסוק (תהלים) מה אהבתי תורתך, אהבתי להיות מ"ה על ידי תורתך, דהיינו לחדש חידושי דאורייתא בכל יום תמיד ובכל עת בכדי לעשות תיקונים חדשים בכל עת ובכל יום, בסוד מעשה בראשית, ועל כן כל היום היא שיחתי בלי הפסק]

ויאמר עוד, דהנה אמרו רז"ל (ויק"ר פ"א י"א) אלו היו

יודעין אומות העולם כמה אהל מועד יפה להם וכו', שמתחלה כשהיה הקול יוצא היו נתרזין מתוך פנקסיהם, מה שאין כן כשבנה אהל מועד היה הקול מתצמצם באהל מועד לציר נאמן פנים אז פנים כאשר ידבר איש וכו', לכך אמר כלל ופרט, במדבר סיני באהל מועד (במדבר א א), ואין בכלל אלא מה שבפרט, הפרט אהל מועד דייקא, מה שאין כן הזמן נכתב באחד לחדש השני פרט, בשנה השנית כלל, נעשה כלל מוסיף על הפרט, לידע ולהודיע ולהוודע הנהגת הזמן בעולם, על פי מ"ש חכמי האמת ומנים המסוגלים ביותר לתשובה משאר הזמנים, הוא בסוף איזה זמן הנועד, דהיינו זמן מנחה לעתותי ערב דהוא סוף היום, ערב שבת הוא סוף השבוע, ערב ראש חודש הוא סוף החודש, ערב ראש השנה סוף השנה, וכן תבין ותתבונן דגמתן בשימטיין ויובלות,

וכן תתבונן הדוגמא בסוף אלף הששי כאשר יגיע זמן אלף השביעי שבת ל"י. דהנה הזמן הוא נברא כמו כל הנבראים, וברא הש"י את הזמן ששת אלפים ויום השביעי קדש, לא יעצר ולא יחסן סחרה ואתנה קדש ל"י, [ישעיה כג יח] וכל הדברים ישובו למקורם ולמקום חצבתם לחיי החיים וישמח י"י במעשיו.

והנה הזמן הלז עוד כל ימי עולם מתגלה הזמן ובא ממקום עליון לעולם הזה, ואחר כך חוזר לנרתיקו. ותבין הענין כפי קבלת חכמי האמת הוא באופן זה, כאשר מתגלה זמן יום א' בשבוע, לעתותי ערב חוזר היום לעולם העליון, ומתגלה היום השני עד כלות ימי השבוע, וכאשר ישלמו ימי השבוע ומתגלה הארת השבת, אז הוא עליית העולמות ומתעלים ששת ימי החול אשר נסתלקו מן העולם הזה כל אחד בזמנו, מתעלים אז לאור עליון יותר נפלא בערך, וכן הוא בשבוע שניה, עד שישלמו ימי החדש, אז מתעלים כל ימי החדש למקום עליון יותר, וכן הוא בכל חודש עד שתשלם השנה בכל חלקי ימים וחדשים, ואז תתעלה השנה למקום עליון יותר, וכן הוא בשמיטות ועד שנת השובבות, יתעלו השמיטות למקום עליון יותר, ככה יהיה עד ככלות ששת אלפים שנה, ויתגלה אלף השביעי ישובו כל הדברים לשורשם ולמקום מחצבתם, למקום שממנו חוצבו כל חלקי הזמן.

ומעתה בין והתבונן כאשר יתגלה איזה יום בעולם

וחזור אחר כך למקורו, הנה הוא חוזר עם כל העינינים הנחקקים בו מבני אדם הנתונים אז תחת הזמן הן לטוב והן ח"ו בהיפך. והנה קודם שחוזר היום לעולם העליון, אז הפגם הוא רק בעולם הזה, מה שאין כן כשחוזר היום הנפגם למקום העליון, אז הפגם ח"ו במקום עליון יותר, אז תשובת האדם הוא יותר קשה כי פגם בעליונים, ואם לא תיקן גם בסוף השבוע ומתעלה הזמן יותר, אז הפגם הוא במקום עליון יותר ותשובתו יותר קשה, וככה תתבונן בשאר חלקי הזמן, ומה תבין ענין יום הדין הגדול והגורא כאשר יקוול כל הגוים אל עמק יהושפט (יואל ד יב), ומה תוכל להבין אזרת החכמי האמת, לשוב האדם לתשובה שלימה בסופו כל זמן וזמן קודם חזרתו למקורו, היינו סוף היום, סוף השבוע, סוף חודש, סוף שנה. ומעתה תוכל להבין סידור התורה בהזכרת הזמן הפרט קודם, ואחר כך הכלל, שהכלל הוא תמיד נוסף על הפרט בענייני הזמן עוד כל ימי עולם, ולמשכילים יונעם להבין הדברים על מתכונתם, ולא דבר ריק הוא, ואם וכו':

מדור הטע"ם:

[ר"ת - הלכות טעמים ענינים מנהגים]
בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פנהיים שליט"א

במדבר - חג השבועות

במיעות תענוג

תורה אינה נקנית בתענוגי הזמן למי שעוסק בתענוגים באכילה ושתייה וטויל, כל זה למי שלא זכה עדיין לכתר תורה, אבל מי שזכה כבר לכתר תורה ובעי צחותא ושמעתא רשאי לענג את גופו מעט באכילה ובטויל וכיוצא בלחצח דעתו, והכל ישקול בפלס השכל ומאזני שדק שלא יגע למות רות. (רמב"ם)

יחזור על לימודו ארבעה פעמים ויעיל לשכחה

צריך לחזור על לימודו כל לימוד ולימוד ארבעה פעמים, זה נשמע ממשכת עירובין (נד ע"ב), כיצד סדר משנה נכנס אהרן ושנה לו משה פרקו וכו' נמצא ביד כל אחד ארבעה פעמים ע"ש, והוא מקובל בסגולה לזכרון, וכן נשמע מזהר הקדוש.

ישנה פרקו מאה פעמים ואחד

אמרו רז"ל (חגיגה דף ט ע"ב) אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים למאה פעמים ואחד, כי מאה יש בו עדיין כח השכחה פס"ם (גימטריא מאה), וכן שר של שכחה הבא מכוחו שמו בגימטריא עולה מאה, מה שאין כן מאה פעמים ואחד הוא מכה מיאכל שר התורה גימטריא מאה ואחד, ובלימוד האדם ק"א פעמים אז יהיה חכמת התורה תקועה בלבו ויהיה חכם עדיף מנביא, ומיכאל שר התורה יהיה מליץ בעדך. (אגרא דכלה פרשת שופטים)

בפלפול

מצוה גדולה לפלפל בגמרא ותוס' ופוסקים רק שיהיה הכל על דרך ההלכה ולא של הכל. (הוספות מהרצ"א אות קו)

לא הבישן למד

אל תונו איש את עמיתו (ויקרא כה יד) יש לרמוז דקאי על דברי תורה, אם מוכר לחבירו דברי

תורה היינו שלומד עמו, הוא באזהרה שלא יונה אותו, היינו כשאנו מסבירו כל הענין הנרצה אשר חלק לו השי"י, וישנו בכת התלמוד לקבל, וכן האזהרה על הקונה היינו התלמיד שלא יונה את הרב שיאמר שמכין, ואינו מבין.

לימוד שעה אחת בחשק הוא כמו ללמוד יום שלם

חלילה לקמץ גמרא ופוסקים כי בעוה"ר נתמעט המוריד הוראות בישראל ואין דורש ואין מבקש, רק מצינו בגמרא (ברכות דף לב ע"ב) מתוך שחסידיהם הם תורתם מתברכה, והאדם יראה לעינים שכך הוא, כאשר יעסוק האדם בתורה בחשק נמרץ, יהיה לו ברכה בגודש ויוכל ללמוד בשעה אחת מה שלא יוכל בעתים זולת החשק ללמוד ביום שלם, כי בחשק הלב והשכל תתברך בו התורה, על כן יבקש מבעל הרחמים שיהיה לו ברכה בתורה וזה [תורת הגלגלה] וזה [תורת הנסתר] יעלו בידו. (הוספות מהרצ"א אות נו)

תפלה על הגאולה הוא סגולה להבנת התורה

כשילמוד האדם איזה דבר ואינו מבין, יתמרמר על הגלות ויתפלל על הגאולה, על ידי זה יתעורר דעתו להתבונן מה שלא ידע, ושמעינן לה מן הדא דאיתא בתיקונים, בצפור נודדת מן קנה, דא שכניתא דאתקריאת צפור וכו' כן איש נודד ממקומו, דא משה וכו' דאתתריך רוחיה אבתרייהו, והנה תתבונן הדעת שבכל איש הישראלי המתבונן בתוכה הוא ניצוץ ממש, וכאשר האדם אינו מבין בדעתו איזוה ענין בתורה הנה הוא מגודל הגלות של בחינת משה שבתוכו, וכאשר יתפלל על הגאולה כשמתעורר בחינת גאולה מתעורר גאולה גם לבחינת משה דאתתריך רוחיה וישוב ויתבונן. (אגרא דפרקא אות יב)

הילולא דצדיקא

בשב"ק ב' סיון חל יומא דהילולא דהרה"ק בעל המנחת אלעזר ממונקאטש זיע"א

הרה"ק ממונקאטש נולד לאביו בעל הדרכי תשובה בנו של השם שלמה ממונקאטש בנו של רבי אלעזר מלאצוט בן רבינו הב"י זצוק"ל, ביום ח' טבת (יום פטירת רבינו הב"י) התר"ב, ונפטר ב' בסיון התרצ"ז/ פועם בא חייל אל זקני בעל המנחת אלעזר, להודות לו על שנתקיימה

ברכתו כי יחזור בריא מן המלחמה, כי עפו ונפלו פצצות וכדורים מימיו ומשמאלו, אך בו לא פגעו, השיב לו זקני, "לא הבטחתי כזאת כי אין דרכי לעשות כן", אך החייל התעקש כי אכן כך היה והוא קיבל הברכה הנ"ל.

אזי סיפר מה שאירע אצל זקנו רבינו בעל הבני יששכר, בימי כהונתו כאב"ד ממונקאטש. בכפר ליד ממונקאטש, גר יהודי שהחל לרדת מונכסי, והפריך כבר רצה לקחת ממנו את מקום עבודתו, בגלל חובותיו, כאשר אמרה לו אשתו: במונקאטש גר צדיק, הבה נלך אליו ונבקש ברכתו, סרב לשמוע לעצתה באמרו: מה זה יעזור? לבסוף כאשר מצבו החמיר כהונתו כאב"ד ממונקאטש, גר יהודי מימיו ומשמאלו, אך בו לא פגעו, השיב לו זקני, "לא הבטחתי כזאת כי אין דרכי לעשות כן", אך החייל התעקש כי אכן כך היה והוא קיבל הברכה הנ"ל.

אזי סיפר מה שאירע אצל זקנו רבינו בעל הבני יששכר, בימי כהונתו כאב"ד ממונקאטש, גר יהודי מימיו ומשמאלו, אך בו לא פגעו, השיב לו זקני, "לא הבטחתי כזאת כי אין דרכי לעשות כן", אך החייל התעקש כי אכן כך היה והוא קיבל הברכה הנ"ל.

מהנעשה בחצרות קדשינו:

שבת חוקת בנינו

לרגל הילולת הרה"ק רבי מרדכי מקוזמיר זצוק"ל בן הרה"ק רבי אברהם המגיד מטריסק, החל ביום א' פרשת בלק ח תמוז הטמון בעיר קליצה. יהוה יהודים בדיונו בשבת פרשת חוקת ערב יום הילולא.

יצוין שהאחול יצוין קברו שופץ לאחרונה מחדש, ויהודים רבים עולים לקברו בפרט ביוםא הילולא, אשר כידוע הבטיח למי שיבוא על קברו בפרט ביוםא הילולא וידליק נר שמן עבורו, ימליץ טוב עבורו ולא יצא ריק מפניו.

יצוין שהמארגנים והנושאים בעול המקום הקדוש דואים

בשבוע של פרשת שלח

ישוה בדיונו קבוצה מנכדי יוצאי הרה"ק ר' יהודא אסאד יצ"א לרגל יום הילולא, כמ"כ ישוה בדיונו תלמידי וחסידיו דארג בראשות כ"ק האדמו"ר שליט"א חלק מהמסע על קברי הצדיקים בפולין הגוהרי ואוקריינא.

ביותר הסכים לעצת אשתו, באמרו: בלאו הכי כבר אין מה להפסיד, והוא נתן לה את שארית כספו עבור הצדיק.

האשה לא ידעה כי לפני שנכנסים לאדמו"ר צריך לגשת לגבאי שהוא יכתוב לה קיטל, וכאשר היא באה לבית רבינו נכנסה הישר פנימה לחדר בו ישב רבינו, באותה שעה עמדה שם אשה עם קיטל בענין בעלה שהיה חולה מסוכן, רבינו שהיה שקוע מאוד בקיטל זה, לא שם לב שנכנסה אשה נוספת, וכאשר רבינו אמר לאשה שבעלה היה חולה כי צריך לעשות לבעלה באנקעט (כוסות רוח) היא חשבה לתומה שהדברים נאמרו לה, והיא הניחה את הכסף על השולחן והלכה.

כאשר שבה לביתה וסיפרה לבעלה את דברי הצדיק, החל לצעוק עליה: מה זה שייך אלי? כיצד זה יעזור לי במצוקתי? איך למרות הכל לנוכח הפצרות אשתו שישמע בקול הרבי ומאחר שכבר לא היה לו מה להפסיד, הסכים גם לזאת, והזמין לרופא שהוא עשה לו באנקעט, בעת הטיפול נוצר סיכון, ודם רב החל יגרו מטופו ואף דבר לא הועיל לעצתו, באותה שעה נכנס לביתו הפריך, על מנת להודיעו כי הוא לוקח ממנו את מקום עבודתו, אך בראותו את היהודי נמצא זה כשהוא שותת דם, נתמכרו רחמי, ושינה דעתו, ואמר לו: אני יוזמה את זמן פרעון החוב בחצי שנה, והיהודי התחיל לאט לאט להתאושש ממצבו הכלכלי, עד שהצליח להשתקם מחדש ולנהל את עסקו עם רוחיים ולהחזיר את החובות.

בראותו את הישועה שבאה עליהם בזכות הצדיק, באו הבעל ואשתו אל רבינו כדי להודות לו על הישועה שעלתה להם, אך רבינו לא ידע כלל במה המדובר, באמרו שאינו זוכר שאמר לאשה זו לעשות באנקעט לבעלה, וכאשר היא הזכירה לו כי בשעה שהיתה אצלו, ניצבה בחדרו גם אשה פלונית, ציוה רבינו לקרוא לה, ואז התברר שרבינו התכוון לה, האשה הייתה שבקשה ישועה עבור בעלה החולה.

ואמר על כך רבינו: מזה רואים שלא ברכת הצדיק עוזרת, אלא אמנות צדיקים, ובטחון בה, ומכיון שהיא האמינה שכך אמר הרבי, ולכן זה יעזור - זה עזר.

ויסיים בעל ה"מנחת אלעזר": אותו דבר ארע גם אצלי במקרה של אותו חייל.

בית המדרש דינוב

רחוב יצחק בלזר 17 ירושלים

מוסדות בני יששכר - דינוב פולין - ירושלים

ברכת נוזל טוב

שבשם חברי המוסדות ומתפללי בית מדרשינו ומשתתפי השיעורים

בספרי רבינו הבני יששכר שלוחה בזה קדם מורינו

הרה"צ ר' **משה הכהן קאהן** שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר **מתולדות אהרן** שליט"א

רב דבית מדרשינו

לרגל השמחה במעונו בהיכנס בנו היקר לעול התורה והמצוות בזכות נוכח רבותינו הק' יזכה לראות נחת דקדושה מזהבחר החתן ומכל יוצ"ח להמשכת שלשלת הצדיקים אשר לאורם ניסע ונילך עד ביאת גו"צ

ושלוחה בזה ברכת מזל טוב ללידי ה' לבית דינוב

הרה"ח ר' **אליעזר פאנפ** שליט"א

לרגל השמחה במעונו באירוסי בנו היקר הבה"ח **שמעון** נ"ו

עם בת הרה"ח מידידי מוסדותינו ר' **נתנאל קרישבסקי** שליט"א

יה"ר שהזיווג יעלה יפה, ויזכו הוריהם להיבנסם תחת החופה בהרחבה ובנחת דקדושה מתוך שפע עד כלי די

המברכים

חברי והנהלת המוסדות - מתפללי בית המדרש

הגליון נתנדב לעי"ב

הרה"ח ר' **אברהם ב"ר חיים קופצוב** ז"ל

נלב"ע ביום ב' סיון

שיהיה במקום לכל יהודי שמגיע נר משמן להדלקה לטובת נשמת הצדיק, ואכן רבים ניושעו במקום.

יצוין שביום חמישי פרשת בלק י"ב תמוז יום הילולת הרה"ק בעל העטרת צבי מוידושישבו זצוק"ל הטמון בעיר זידיטשוב שבאוקריינה לא הרחק ממגבול עם פולין.

שבתות הקיץ בדינוב:

נרשמו קבוצות לשהות בשבתות הקיץ לאחר תשעה באב בדינוב, שבת נחנו - ואתחנן, עקב, ראה, שופטים, המעוניינים להצטרף יוכלים להתקשר לטל' 050-4132188

כמ"כ למעוניינים במסע לקברי הצדיקים בשילוב מקומות הריינים ויפים בפולין והאיזור בתקופת הקיץ יוכלים להתקשר לסוכני הנסיעות המארגנים את המסעות בטלפונים 054-8426204 או בטלפון 054-8470510.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 -ים בשעה 8.15

זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה